

EXERCICI SOBRE *JOC BRUT*

Llegiu la novel·la de Manuel de Pedrolo i contesteu a les següents preguntes. **Data límit d'entrega: 15 de gener.**

1. L'autor de la novel·la és Manuel de Pedrolo. Investiga sobre la seva obra: quins gèneres novel·lístics va cultivar? A quin gènere pertany *Joc brut*?
2. Quin tipus de narrador té la novel·la?
3. Com és la vida laboral i familiar del protagonista?
4. Per què creus que la novel·la s'anomena *Joc Brut*?
5. La Juna té certes característiques de la figura de la *femme fatale*. Quines?
6. En cert moment, en Xavier afirma que la Juna i la seva mare “eren ben bé el contrari l'una de l'altra”. Hi estàs d'acord? Justifica la teva resposta.
7. Quant de temps duren els successos descrits a la novel·la? (és a dir: quant de temps passa de principi a final)
8. Al final, en Xavier ataca la Juna d'una manera molt concreta. Quina? Per què creus que és així?
9. Fes un comentari del següent fragment de la novel·la: situa'l dins de l'obra i comenta'n els aspectes més importants.

De fet, dintre meu treballaven unes quantes persones que no es podien entendre. L'home honest que havia estat fins aleshores, respectuós amb l'ordre i amb la llei convencionals, l'home íntegre que accepta, sense discutir-los, uns valors que no acaba de precisar-se però que li han ensenyat a creure desitjables: el xicot que per primera vegada descobreix un objectiu concret, un bé conquerible només a través d'una prova, passada la qual haurà donat sentit a la seva existència; el ciutadà temorenc de la justícia, desitjós de viure sense complicacions i, en darrer lloc, l'individu que a despit de tots els condicionaments a què ha estat sotmès no se sent a gust en la mena de societat on li ha tocat de viure, prou intel·ligent per observar que ha caigut en una trampa preparada ja d'abans de la seva naixença i dins la qual morirà, una trampa que el condemna a la misèria, a la rutina, que limita els seus horitzons i el converteix en un ser carregat de deures i sense cap dret, espoliat per una circumstància a la qual no ha contribuït i que el minimitza...

Tot, al meu entorn, havia conspirat per fer de mi un irresponsable. Però aleshores no ho acceptava encara, no ho acceptaria fins que la senyora Morell, la veïna del principal, no baixés a cridar-me perquè una noia em demanava al telèfon.